

Sygn. akt I C 78/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Sławomir Lewandowski**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Beska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 r.

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C. na rzecz powódki

E. S. kwotę 5847,33 zł. (pięciu tysięcy ośmuset czterdziestu siedmiu złotych i

trzydziestu trzech groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08 grudnia 2014

r. do dnia zapłaty.

2. oddała powództwo w pozostałej części.

3. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C. na rzecz powódki

E. S. kwotę 256 (dwustu pięćdziesięciu sześciu) zł. z tytułu zwrotu kosztów

procesu.

I C 78/15 **Uzasadnienie**

Powódka E. S. w pozwie z dnia 22 stycznia 2015 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C. na swoją rzecz kwoty 5874,37 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 08.12.2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu powódka podniosła, iż pomiędzy pozwaną Spółką i powódką zawarte zostało porozumienie dotyczące zawarcia przyszłej umowy kupna - sprzedaży pszenicy. Przedstawiciel spółki przed zawarciem umowy pobrał próbkę zboża do analizy. W wyniku przeprowadzonych badań okazało się, że pszenica ta w pełni spełnia określone wymogi, zaproponowano powódce cenę 700 zł. za tonę pszenicy (netto), na którą ta się zgodziła. Na tej podstawie w dniu 29.10.2014 r. została zawarta umowa kupna - sprzedaży ok. 50 ton pszenicy za cenę po 700 zł za tonę. W dniu 13.11.2014 r., po przeprowadzonych wcześniej próbach, pszenica została z gospodarstwa powódki odebrana, załadowana na samochody ciężarowe i wywieziona do portu w G.. W dniu 14.11.2014 r. przedstawiciel Spółki (...) skontaktował się z powódką twierdząc, że pszenica ta nie spełnia już wymaganych kryteriów i cenę należy obniżyć. W związku z tak zaistniałym problemem powódka poprosiła o dwie godziny czasu. Korzystając z tej chwili mąż powódki zawiózł próbę tej samej pszenicy do przedsiębiorstwa(...) aby przeprowadzono badanie laboratoryjne na obecność szkodnika. Wynik tego badania był ujemny, nic w pszenicy nie znaleziono. Powódka ze względu na stanowcze stanowisko pozwanego oraz określone

miedzy tego typu przedsiębiorcami stosunki nie mając wyboru wyraziła zgodę wiadomością SMS na kwotę 620 zł. za tonę (netto) zaproponowaną przez powoda, pomimo wcześniej zawartej umowy. Jednakże w dniu 17.10.2014 r., po czterech dniach od sprzedaży pszenicy, powódka została poinformowana telefonicznie, że towar ponownie wraca do niej. Jeden z załadowanych samochodów miał się znajdować na terenie firmy (...) P. N., drugi z nich miał lada chwila dojechać. Powódka natychmiast tam pojechała i po rozmowie z kierowcą, kategorycznie zabroniła wjazdu na teren swojej posesji. Natychmiast zadzwoniła do przedstawiciela spółki i poinformowała, że nie zgadza się na zwrot zakupionego towaru, gdyż zawarli oni już porozumienie które stanowiło o obniżeniu ceny za tonę. Nikt z nią o dalszych problemach nie rozmawiał, nie poinformował. Powódka podniosła, że umowa zawarta pomiędzy powódka a pozwanym w par. 4 wyraźnie stanowi, że wypadku stwierdzenia przez pozwanego, iż dostarczony towar nie spełnia wymogów jakościowych może on obniżyć cenę lub zwrócić towar i obciążyć kosztami transportowymi. W tym wypadku pozwany chciał podwójnie obciążyć powódkę pomimo tego, że badał zakupiony towar i w dniu zakupu, zabrania towaru oraz bezpośrednio po nim pszenica w pełni spełniała wszelkie wymagania jakościowe. Po wielogodzinnych oczekiwaniach kierowcy, nawet nie powódka, otrzymali polecenie o przekierowaniu transportu. Powódka do dnia dzisiejszego nie wie dokąd oraz za jaką tak naprawdę cenę za tonę pszenica ta została sprzedana. Pozwany natomiast wystawił fakturę rozliczeniową opiewającą na 510 zł. za tonę pszenicy (netto). Po skontaktowaniu się z przedstawicielem pozwanej spółki powódka uzyskała informację, iż pszenica została sprzedana za 620 zł. za tonę (netto), natomiast zapłata jest pomniejszona o koszty transportu.

Takie postępowanie pozwanego jest – zdaniem powódki - niezgodne z zawartą pomiędzy stronami umową, w której wyraźnie jest napisane, że kupujący ponosi koszty transportu tym bardziej w razie obniżenia ceny towaru. Powódka wyraźnie umówiła się na kwotę 620 zł. (netto) za tonę. W związku z powyższym powódka żąda od pozwanego zapłaty zaległej należności t. j. 5874,37 zł., które stanowi różnicę pomiędzy kwota jej zapłaconą w wysokości 510 zł. za tonę (netto), a kwota na którą strony się umówiły, tj. 620 zł za tonę (netto). (k. 1 – 2, 19 - 22).

Pełnomocnik pozwanej Spółki w odpowiedzi na pozew z dnia 07 maja 2015 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pełnomocnik pozwanej Spółki podniósł, iż powódka w chwili podpisywania umowy sprzedaży pszenicy (dnia 29 października 2014 r.) była w pełni świadoma co do wszystkich postanowień tej umowy. Natomiast zgodnie z § 4 w/w umowy: „w przypadku stwierdzenia przez Kupującego, iż dostarczony towar nie spełnia wymagań jakościowych, o których mowa w § 2, Kupujący może: 1) ustalić ze sprzedającym niższą cenę, 2) zwrócić towar Sprzedającemu i obciążyć kosztami transportu.” W przedmiotowej sprawie Pozwana dnia 13.11.2014 r. odebrała od Powódki 50 ton pszenicy. Pozwana załadowała pszenicę na dwa samochody o nr rejestracyjnych: (...) (własność Pozwanej), (...) (pojazd wynajęty od (...)). Pozwana nie dysponuje certyfikowanym laboratorium mogącym wykonywać ważne badania jakościowe. Badania takie są wykonywane u kontrahentów, którzy bardzo szczegółowo sprawdzają dostarczaną do nich pszenicę zarówno pod względem występowania szkodników żywych, jak i jakości samego towaru. Załadowane ciężarówki z miejsca zamieszkania Powódki, tj. z J., udały się bezpośrednio do portu w G., gdzie kontrahent Pozwanej (...) sp. z o.o. miał nabyć przedmiotową pszenicę. Niestety po przeprowadzonych certyfikowanych badaniach przez (...) sp. z o.o. okazało się, iż w pszenicy na aucie (...) wykryto szkodnik wolek żywy zbożowy, a na aucie (...) szkodnik trojszyk żywy. Tym samym towar był niezgodny z umową i firma (...) nie mogła go przyjąć [gdy po zbadaniu towaru okazuje się że występuje w nim szkodnik - pozostałych badań jakościowych wskazanych w umowie nie wykonuje się- albowiem tu już kontrahent (...) sp. z o.o. odmówił przyjęcia towaru z uwagi na występowanie szkodnika z pszenicy]. Niezwłocznie Pozwana poinformowała telefonicznie Powódkę o tym, że: towar nie spełnia parametrów z uwagi na wystąpienie szkodników żywych; jest możliwość przekierowania/sprzedaży towaru w inne miejsce - (...) (...) w C., jednakże po obniżonej cenie 620 zł. netto/t. Powódka wyraziła na to zgodę (okoliczność bezsporna). (...) (...) zostały poinformowane o wcześniejszym wykryciu szkodników żywych, jednakże były gotowe przyjąć tą pszenicę, ale tylko w przypadku, gdy będzie ona spełniała inne parametry jakościowe. Obie ciężarówki więc z G. udały się do (...) (...) do C., gdzie przeprowadzono certyfikowane badania w pozostałym zakresie i niestety okazało się, że pszenica nie spełnia w znacznym zakresie pozostałych parametrów jakościowych ustalonych w umowie wymaganych dla pszenicy konsumpcyjnej: zawartość glutenu: pszenica na samochodzie o nr rej (...) miała 22,9 % glutenu, a na samochodzie (...) gluten wynosił 23,6 % -

a powinno być nie mniej niż 26%; zawartość białka była 10,5 % (...) oraz 10,9 % (...) - a powinno być min. 12,5 %. Z uwagi na te okoliczności - nie spełnianie pozostałych wymogów jakościowych pszenicy (...) (...) odmówiły kupna tego towaru. Pozwana niezwłocznie poinformowała Powódkę, iż nikt nie chce kupić jej pszenicy w związku z tym mając na uwadze § 4 w/w umowy kierowcy niezwłocznie przywieź do niej pszenicę i ją zwróć, a Powódka będzie zobowiązana ponieść koszty transportu. Powódka stwierdziła, że nikogo nie wpuści na posesję. Pojazd należący do Pozwanej wrócił z pszenicą do C., natomiast drugi pojazd wynajmowany zatrzymał się w P. u Pana P. N., stał tam od (...) r. W poniedziałek Powódka również odmówiła przyjęcia pszenicy. W związku z brakiem możliwości skontaktowania się z Powódką spowodowanym jej umyślnym nieodbieraniem telefonów, Pozwana postanowiła sprzedać pszenicę jako pszenicę paszową do (...) w L. po cenie 620 zł netto/t, a więc po cenie, na której wysokość zgodziła się wcześniej Powódka. Pozwana jedynie zgodnie z wcześniej przytoczonym § 4 pkt 2 obciążyła powódkę kosztami transportu. Pozwana nie zdążyła dokonać potrącenia całości należności za transport, z faktury nr (...) nadal pozostała do zapłaty kwota 873,63 zł. (po potwierdza załączone przez powódkę zestawienie do pozwu i wezwanie do zapłaty). (k. 28 – 32).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Powódka wraz z mężem prowadzą gospodarstwo rolne i z uprawy tej ziemi w roku 2014 uzyskali około 50 ton pszenicy, którą postanowili sprzedać. W tym celu skontaktowali się oni z przedstawicielem pozwanej Spółki, który przyjechał do miejsca, gdzie przechowywana była pszenica i pobrał jej próbkę, informując powódkę, że skontaktuje się z nimi, jeżeli próbka pszenicy będzie spełniała parametry wymagane przez pozwaną Spółkę. Próbka pszenicy pobrana u powódki została zbadana w laboratorium pozwanej Spółki w G. i w wyniku tego badania stwierdzono, że spełnia ona wymagania jakościowe stawiane przez pozwaną Spółkę. Badanie to nie obejmowało badania pszenicy na zawartość w niej szkodników. Po kilku dniach przedstawiciel pozwanej Spółki skontaktował się z powódką, oświadczając, że pszenica ma wymagane parametry i że, w związku z tym, pozwana Spółka może kupić oferowaną przez powódkę i jej męża pszenicę. W związku z tym powódka i, działający w imieniu pozwanej Spółki, jej przedstawiciel zawarli w dniu 29 października 2014 r. umowę, w której powódka sprzedała pozwanej Spółce około 50 ton pszenicy (z tolerancją 5%) za cenę 700 zł. za tonę plus kwota podatku VAT. W umowie przewidziano, że wydany przez sprzedającego towar powinien być: zdrowy, o swoistym zapachu, wolny od żywych szkodników zbożowo – mącznych, o wilgotności nie większej niż 14,5%, o wartości zanieczyszczeń ogółem nie większej niż 6%, w tym zanieczyszczeń nieużytecznych nie większej niż 2%, o liczbie opadania nie mniejszej niż 250 sek., o zawartości glutenu nie mniejszej niż 26%, wadze hektolitrowej min. 76g/hl i o zawartości białka min. 12,5%. W umowie tej przewidziano ponadto, że zapłata za zakupiony towar nastąpi w terminie do 21 dni od daty odbioru towaru oraz, że w przypadku stwierdzenia przez kupującego, iż dostarczony towar nie spełnia w/w wymagań jakościowych, kupujący może: ustalić ze sprzedającym niższą cenę, zwrócić towar sprzedającemu i obciążyć kosztami transportowymi.

(dowód: umowa kupna-sprzedaży nr (...) z dnia 29.10.2014 r. – k. 4,

zeznania świadka M. K. – k. 61, zeznania powódki

E. S. – k. 165)

W dniu 13 listopada 2014 r. zakupiona przez pozwaną Spółkę pszenica została odebrana od powódki i załadowana na naczepy dwóch ciągników siodłowych, które następnie przetransportowały to zboże do portu w G., gdzie miała zostać zakupiona przez firmę (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. z przeznaczeniem na eksport. Przed zakupieniem tej pszenicy w/w firma zleciła przeprowadzenie badania laboratoryjnego tego zboża i w wyniku tych badań stwierdzono, że w zbożu zakupionym od powódki występują szkodniki zbożowe – wołek zbożowy i trojszyk. Wyniki tego badania spowodowały, że firma (...) Sp. z o. o. odmówiła zakupu tej pszenicy z powodu niezgodności z ustaleniami dotyczącymi towaru zawartymi między tą firmą a pozwaną Spółką. O fakcie stwierdzenia występowania w pszenicy zakupionej od powódki szkodnika zbożowego i odmowie odbioru pszenicy przedstawiciel pozwanej Spółki zawiadomił powódkę i zaproponował jej obniżenie ceny zakupu pszenicy lub dokonanie zwrotu pszenicy powódce. Powódka nie chciała, aby pozwana Spółka zwróciła jej pszenicę i wyraziła zgodę na obniżenie jej ceny do kwoty 620 zł. netto za tonę. Pozwana Spółka znalazła wówczas nowego nabywcę na pszenicę zakupioną od powódki – była to firma (...) w C. - która została

poinformowana, że w zbożu występuje szkodnik zbożowy i że spełnia ono wymogi jakościowe przewidziane w umowie sprzedaży zawartej z powódką przez pozwaną Spółkę. Firma ta, po uzyskaniu tych informacji, wyraziła zgodę na kupno tej pszenicy za cenę 620 zł. netto za tonę - mimo stwierdzenia występowania w zbożu szkodników zbożowych. W związku z powyższym pszenica ta została przetransportowana do w/w firmy, która przeprowadziła badania jakościowe tej pszenicy i stwierdziła, że pszenica ta nie spełnia jednak wymaganych przez nią norm jakościowych w zakresie zawartości w niej glutenu i białka. Po uzyskaniu tych wyników badań firma ta odmówiła zakupienia tego zboża i umowa sprzedaży tej firmie pszenicy zakupionej od powódki nie doszła do skutku. O fakcie tym przedstawiciel pozwanej Spółki zawiadomił powódkę i oznajmił jej, że pszenica zostanie jej zwrócona. Powódka oświadczyła, że odmawia odbioru pszenicy, jednakże mimo to oba samochody, na które załadowana była pszenica, przyjechały z powrotem w pobliże miejsca zamieszkania powódki i - mając na uwadze, że rozpoczął się weekend - jeden z tych samochodów do najbliższego poniedziałku przeczekał w bazie pozwanej Spółki, a drugi - w pobliżu miejsca zamieszkania powódki. W poniedziałek oba samochody z pszenicą dojechały do gospodarstwa rolnego powódki, lecz nie zostały wpuszczone na teren tego gospodarstwa rolnego, i wówczas pozwana Spółka postanowiła sprzedać tą pszenicę (...), znajdującą się w pobliskiej miejscowości L., za cenę 620 zł. netto za tonę i obciążyć powódkę kosztami transportu, liczonymi od wyjazdu samochodów z pszenicą z gospodarstwa rolnego powódki do wjazdu do tych samochodów z pszenicą na teren fermi drobiu, której pszenica ta została sprzedana. Oba samochody z w/w pszenicą zostały wobec tego przekierowane do w/w fermi i dostarczyły tam całą pszenicę zakupioną od powódki, która została nabyta przez w/w fermę drobiu za ustaloną wcześniej cenę 620 zł. netto za tonę.

(dowód: dokument WZ – k. 5, dokument W - k. 6, wyniki analizy laboratoryjnej – k. 40,

karty analizy nr 33 i 27 - k. 41 i 42, wydruk e-maili – k. 43 – 45, dokumenty WZ

– k. 52 – 53, dokument PZ – k. 53, raporty NaviTrack – k. 54 – 56 i 75 – 130,

tarcze tachografu – k. 145 – 148, zeznania świadków: M. K.

– k. 61 – 62, T. L. – k. 62, H. L. – k. 63, G.

Ł. – k. 140 – 141 i D. K. - k. 156, zeznania powódki E.

S. – k. 165 - 166)

Po dokonaniu sprzedaży w/w pszenicy pozwana Spółka w dniu 28 listopada 2014 r. wystawiła fakturę VAT (...) NR (...), w której jako sprzedawca została wskazana powódka, na zakup pszenicy paszowej w ilości 49,689 ton o cenie jednostkowej - bez kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku – 510 zł., podając w niej jako wartość zakupionego towaru - bez kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku – kwotę 25336,80 zł., a - jako kwotę należności ogółem wraz z kwotą zryczałtowanego zwrotu podatku od wartości zakupionych produktów rolnych – kwotę 27110,38 zł., którą to kwotę przelała w dniu 05 grudnia 2014 r. na konto powódki. W odpowiedzi na zgłaszane przez powódkę w stosunku do pozwanej Spółki zarzuty co do prawidłowości wystawionej w/w faktury, pozwana Spółka wystawiła w dniu 12 grudnia 2014 r. dwie faktury o numerach: (...) na kwoty – odpowiednio – 2664,20 zł. netto (3276,97 zł. brutto) i 2800 zł. netto (3444 zł. brutto) z tytułu usługi transportowej zwrotu pszenicy niespełniającej parametrów, wskazując w nich jako nabywcę powódkę, oraz wystawiła fakturę VAT (...) NR (...), stanowiącą fakturę korygującą do faktury VAT (...) NR (...), wskazując w tej korygującej fakturze korektę o 110 zł. ceny jednostkowej - bez kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku – zakupu od powódki pszenicy paszowej w ilości 49,689 ton, podając tę cenę jednostkową po korekcie jako kwotę 620 zł., a tym samym podając w niej jako wartość zakupionych produktów rolnych - bez kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku – kwotę 5464,80 zł., a - jako kwotę należności ogółem wraz z kwotą zryczałtowanego zwrotu podatku od wartości zakupionych produktów rolnych – kwotę 5847,34 zł. Jednocześnie pozwana Spółka wysłała do powódki – celem podpisania go przez powódkę i odesłania na adres pozwanej Spółki - pismo z dnia 12 grudnia 2014 r., w którym zawarte było oświadczenie, że powódka i jej mąż posiadają wobec pozwanej Spółki zobowiązanie w łącznej wysokości 6720,98 zł. z tytułu zakupu produktów rolnych, zaś pozwana Spółka posiada wobec w/w z tytułu zakupu pszenicy zobowiązanie, które – łącznie z podatkiem VAT – wynosi 5847,34 zł. i wynika z faktury (...) nr (...) oraz, że

pozwana Spółka oraz E. i M. S. wzajemnie oświadczają, że w dniu 12 grudnia 2014 r. dokonują potrącenia wzajemnych wierzytelności na kwotę 5847,34 zł. Powódka otrzymanego dokumentu nie podpisała i nie odesłała go pozwanej Spółce, która – poza w/w kwotą 27110,38 zł. - nie wypłaciła powódce żadnych innych kwot z tytułu zakupionej od powódki pszenicy.

(dowód: faktura VAT (...) NR (...) – k. 7 i 175, pismo powódki do pozwanej

Spółki – k. 8, faktury nr (...) – k. 9, 10, 48 i 49, pismo

pozwanej Spółki do powódki – k. 11 i 46, faktura VAT (...) NR (...)

– k. 12 i 176, oświadczenie o potrąceniu wierzytelności – k. 13, 14, 47 i 177 - 178,

faktura VAT (...) – k. 50 - 51, potwierdzenie przelewu – k. 174, zeznania

powódki E. S. – k. 166).

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: M. K., T. L., H. L., G. Ł. i D. K., którym dał wiarę ponieważ są one spójne, logiczne oraz wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając razem spójny opis przebiegu zdarzeń związanych z zakupem od powódki przez pozwaną Spółkę pszenicy i dalszych losów tej transakcji. Zeznania tych świadków zgodne są również ze złożonym przez strony do akt sprawy dokumentami takimi jak: : umowa kupna-sprzedaży nr (...) z dnia 29.10.2014 r. (k. 4), dokument WZ (k. 5), dokument W (k. 6), wyniki analizy laboratoryjnej (k. 40), karty analizy nr 33 i 27 (k. 41 i 42), wydruk e-maili (k. 43 – 45), dokumenty WZ (k. 52 – 53), dokument PZ (k. 53), raporty NaviTrack (k. 54 – 56 i 75 – 130), tarcze tachografu (k. 145 – 148), faktura VAT (...) NR (...) (k. 7 i 175), pismo powódki do pozwanej Spółki (k. 8), faktury nr (...) (k. 9, 10, 48 i 49), pismo pozwanej Spółki do powódki (k. 11 i 46), faktura VAT (...) NR (...) (k. 12 i 176), oświadczenie o potrąceniu wierzytelności (k. 13, 14, 47 i 177 – 178), faktura VAT (...) (k. 50 – 51) i potwierdzenie przelewu (k. 174), które to dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one poparte zeznaniami w/w wiarygodnych – zdaniem Sądu – świadków oraz wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają.

Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanej E. S., ponieważ – w istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy elementach są one zbieżne z zeznaniami w/w wiarygodnych świadków i odpowiadają również treści w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd nie wziął pod uwagę w ustaleniach stanu faktycznego sprawy zeznań świadka P. N. (k. 136), ponieważ nie są one istotne dla jej rozstrzygnięcia.

Rozstrzygając niniejszą sprawę należy rozważyć przede wszystkim treść umowy sprzedaży nr (...) z dnia 29.10.2014 r. łączącej strony, a w szczególności jej § 4. Przewiduje on dwie możliwości postępowania przez nabywcę pszenicy, a więc przez pozwaną Spółkę, w przypadku stwierdzenia, iż dostarczony towar nie spełnia w/w wymagań jakościowych, a mianowicie kupujący może:

- ustalić ze sprzedającym niższą cenę,

- zwrócić towar sprzedającemu i obciążyć kosztami transportowymi.

W ocenie Sądu użycie takiego sformułowania w § 4 w/w umowy powoduje, iż te uprawnienia nabywcy należy traktować jako uprawnienia alternatywne, a więc nabywca może - w przypadku stwierdzenia, iż dostarczony towar nie spełnia w/w wymagań jakościowych - ustalić ze sprzedającym niższą cenę albo zwrócić towar sprzedającemu i obciążyć kosztami transportowymi. W przypadku zaś wyboru przez nabywcę jednego z tych w/w uprawnień i złożenia w tym zakresie przez niego sprzedającemu oświadczenia o skorzystaniu z danego uprawnienia, nabywca nie może - bez zgody w tym zakresie udzielonej przez sprzedającego - zmienić swojego stanowiska i wybrać inne z w/w uprawnień. Tym bardziej – w ocenie Sądu – wykluczone jest przy jednej transakcji skorzystanie przez nabywcę z obu wymienionych w § 4 tej

umowy uprawnień, a więc z obniżenia ceny, a następnie z uprawnienia do zwrotu towaru sprzedawcy i obciążenia go kosztami jego transportu.

Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że pozwana Spółka – uzgadniając z powódką obniżenie ceny jednostkowej sprzedawanej przez nią pszenicy z powodu nie spełniania przez nią wymagań jakościowych, wymienionych w § 2 w/w umowy, nie mogła następnie - dodatkowo - obciążyć powódkę kosztami transportu tej pszenicy. Taką możliwość pozwana Spółka miałaby w przypadku skorzystania od razu z opcji zwrotu towaru sprzedawcy, i - dodatkowo – w zdaniem Sądu – koszt transportu towaru powinien w takiej sytuacji odpowiadać kosztowi jego przewozu najkrótszą trasą do miejsca, w którym towar ten został uprzednio załadowany na samochody, a nie być kosztem przewozu towaru do kolejnych potencjalnych jego nabywców.

Tym samym należy uznać, że dokonane przez pozwaną spółkę w/w potrącenie jej wierzytelności z wierzytelnościami powódki było bezskuteczne, ponieważ wierzytelności pozwanej Spółki wobec powódki z tytułu kosztów transportowych spowodowanych zwrotem pszenicy zakupionej u powódki na podstawie umowy z dnia 29.10.2014 r. nie istnieją, a istnienia innych wierzytelności nadających się do potrącenia pozwana Spółka nie wykazała.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że pozwana Spółka powinna zapłacić powódce z tytułu reszty ceny zakupionej u powódki pszenicy jej różnicę między kwotą z tego tytułu już zapłaconą, t. j. kwotą 27110,38 zł., a należną kwotę wynikającą ustalonej ostatecznie ceny jednostkowej pszenicy, t. j. 620 zł. netto za tonę.

Przy przyjęciu wynikającego z faktury VAT (...) NR (...) zakupu przez pozwaną Spółkę od powódki ilości 49,68 ton pszenicy i jej ceny jednostkowej w kwocie 620 zł. netto za tonę należność z tego tytułu powinna wynosić 30801,60 zł. netto. W kwotach brutto, przy uwzględnieniu obowiązującej przy tej transakcji stawki 7 % podatku VAT, t. j. w tym wypadku z tego tytułu kwoty 2156,11 zł., jest to łącznie kwota 32957,71 zł. brutto. Po odjęciu od tej należnej kwoty zapłaconej już powódce przez pozwaną Spółkę - z tytułu ceny zakupu przedmiotowej pszenicy - kwoty 27110,38 zł. pozostaje więc do zapłaty z tego tytułu kwota 5847,33 zł. i taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanej Spółki na rzecz powódki w punkcie 1 wyroku z ustawowymi odsetkami od dnia 08 grudnia 2024 r., mając na uwadze, że termin zapłaty należności za zakupioną pszenicę upłynął, zgodnie w treścią umowy sprzedaży z 21 dniem licząc od daty odbioru pszenicy, a więc z dniem 04 grudnia 2014 r., zaś powódka domagała się odsetek ustawowych za okres od dnia 08 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty, przy uwzględnieniu zakazu odrzekania ponad żądanie (art. 321 § 1 k. p. c.).

W punkcie 2 wyroku Sąd oddalił powództwo w części przekraczającej kwotę zasądzoną w punkcie 1 wyroku, albowiem w tym zakresie powództwo było niezasadne.

W punkcie 3 wyroku Sąd, zgodnie z art. 98 § 1 i § 2 k. p. c. i art. 100 k. p. c., zasądził – mając na uwadze wynik procesu i fakt, że powódka uległa w swoim żądaniu jedynie w nieznaczej jego części - od pozwanej Spółki na rzecz powódki całość należnych powódce kosztów procesu, a więc kwotę 256 zł., na które to koszty składają się: kwota 250 zł. z tytułu uiszczonej przez powódkę opłaty sądowej i kwota 6 zł. z tytułu uiszczonej przez powódkę w trakcie trwania procesu opłaty kancelaryjnej, należnej od wydanych jej z akt sprawy odpisów dokumentów.